

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci **žalobkyne: Ing. A. N.**, bytom O., zastúpená advokátom **JUDr. I. S.**, Advokátska kancelária so sídlom v B, K., proti **žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 21. decembra 2006 č. p.: OVVS-1871/2006/CRS/AP4, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 58/08-60 zo dňa 9. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 58/08-60 zo dňa 9. februára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia a jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že prvostupňový správny orgán – Obvodný úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 4.5.2006 z Obvodného oddelenia PZ Slovenskej republiky Bratislava IV obdržal správu o výsledku objasňovania priestupku č.p.: ORP-P-372/KV-2006-IV zo dňa 27.4.2006; z oznámenia vyplynulo, že splnomocnený zástupca Hypermarketu T.T. dňa 21.4.2006 podal na žalobkyňu oznámenie, v ktorom uviedol, že menovaná dňa 20.4.2006 v čase okolo 17.45 hod. odcudzila v Hypermarkete T.T. jeden kus sitka na čaj v cene 43,90 Sk a jedno balenie čajových sviečok

v cene 89,-Sk, čím poškodenému vznikla škoda vo výške 132,90 Sk; skutok preukazovali svedkovia a to zástupca oznamovateľa, ktorý na ústnom pojednávaní dňa 3.8.2006 uviedol, že zotrúva na skutočnostiach uvedených v predmetnom oznámení, ktoré doplnil tak, že bol prítomný, keď obvinená vyložila ukradnuté veci v služobnej miestnosti Hypermarketu a videl, že sviečky pochádzajú z Hypermarketu T.T., svedok Š. Š., ktorý vypovedal, že dňa 20.4.2006 nastúpil do služby ako vedúci zmeny vlastnej ochrany, v čase asi o 17.45 hod. mu operátorka CCTV nahlásila, že cez pokladňu č. 18 prechádza žena v červeno-čiernej kockovanej bunde, čierne nohavice, ktorá odcudzila tovar 1 ks sitka na čaj a čajové sviečky a tento pri pokladni nezaplatila, podozrivú zadržal, odviezol do služobnej miestnosti a privolať hliadku oddelenia policajného zboru; svedkyňa V. K. vypovedala, že dňa 20.4.2006 nastúpila do služby ako operátor kamerového systému, v čase o 17.35 hod. si všimla neznámu ženu v červeno-čiernej kockovanej bunde, čierne nohavice, ako si z košíka do čierneho batohu dáva tovar, túto monitorovala, ako išla k pokladni č. 18, kde prešla, avšak veci z batohu nevyložila, ktorú skutočnosť nahlásila vedúcemu zmeny; obvinená žalobkyňa sa v zázname o podaní vysvetlenia ku skutku nepriznala a uviedla, že nevie, kvôli čomu bola zadržaná, nespomína si na svoje konanie, nakoľko podľa jej vyjadrenia má dlhšie vedenie a rozpamätáva sa až po týždni; na ústnom pojednávaní dňa 8.8.2006, na ktorom bola oboznámená s podaním oznamovateľa ako aj s celým spisovým materiálom týkajúcim sa priestupku, z ktorého bola obvinená, súčasne bola oboznámená s výpoveďami svedkov a so všetkými vykonanými úkonmi správneho orgánu, ktoré tvorili podklad pre rozhodnutie, k veci uviedla, že sitko na čaj si kúpila dňa 20.4.2006 v predajni C. J., riadne ho zaplatila kartou Visa Electron a potom ho priniesla do Hypermarketu T.T., balík sviečok jej dňa 20.4.2006 darovala známa, ktorej poskytla právne rady, meno známej nechcela uviesť z dôvodu, aby ju nezaťažovala do tohto prípadu a tovar prinesený do Hypermarketu nenahlásila preto, lebo sa ponáhľala za chorým synom; na podklade zisteného skutkového stavu vydal Obvodný úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutie, ktorým uznal žalobkyňu za vinnú a uložil jej poriadkovú pokutu vo výške 500,-Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500,-Sk; proti tomuto rozhodnutiu podala obvinená žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací správny orgán – bývalý Krajský úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil; v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že ako odvolací orgán po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že napadnutým rozhodnutím nebol porušený zákon; k námietke obvinenej žalobkyne, že v žiadnom prípade nespôsobila škodu na cudzom majetku krádežou, uviedol, že to nebolo v priebehu konania preukázané žiadnym dôkazným prostriedkom, ktorý by jej pravdivosť potvrdil, práve naopak, spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch bolo preukázané svedeckými výpoveďami M. R., Š. Š. a V. K., ktorými obvinenú jednoznačne usvedčili, neprihliadol ani na jej ďalšie námietky a jej tvrdenie, že predmetný tovar si zakúpila dňa 20.4.2006 v predajni C. J. a platila zaň platobnou kartou Visa Elektron, nepovažoval za argument, pretože na výpise z účtu H.B., ktorý obvinená sama doložila dňa 10.8.2006 do spisu, boli zaznamenané platby touto kartou v rôznych predajniach v mesiaci apríl 2006, avšak platba za tovar odcudzený v Hypermarkete T.T. sa tam nenachádzala, s poukazom na to, že ak bol tento tovar dňa 20.4.2006 zakúpený inde, ako tvrdila obvinená, mala mať od neho doklad o zaplatení a v prípade, že bol zakúpený už dávnejšie, ako tiež uviedla, nebol dôvod, aby sviečky a sitko nosila v batohu od decembra 2005 do apríla 2006, ďalej konštatoval, že ak by bola pravda, že pri vstupe do Hypermarketu mala tovar už so sebou, bolo treba túto skutočnosť oznámiť zodpovednému pracovníkovi pred vstupom do predajne, najmä z toho dôvodu, že nemala o tomto tovare účet o platbe, pričom odcudzený tovar bol nepoškodený, vrátený do predajne, čo by sa nemohlo stať, ak by bol dávnejšie zakúpený a tým čiastočne opotrebovaný; nesúhlasil ani s námietkou obvinenej, že ide o tvrdenie proti tvrdeniu, nakoľko konanie a tým

spáchanie skutku bolo obvinenej preukázané; ďalej tvrdil, že v odvolaní obvinená neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali skutočnosť, že sa priestupku, z ktorého je obvinená, nedopustila; tvrdenia obvinenej, že sviečky jej darovala známa za právne služby, považoval za nepravdivé, pretože ak by to bola pravda, nebol by dôvod neoznámiť meno tejto známej, ktorá by túto skutočnosť potvrdila.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval podľa § 50 ods. 1, 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v spojení s § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a s § 46 správneho poriadku.

Po preskúmaní vecí na podklade administratívneho spisového materiálu krajský súd konštatoval, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že zo spáchania skutku žalobkyňu usvedčili výpovede svedkov, z ktorých nad všetky pochybnosti vyplýva, že tovar (jeden kus sitka na čaj v cene 43,90 Sk a jedno balenie čajových sviečok v cene 89,--Sk) si žalobkyňa dala do batohu, pri pokladni ich nevyložila a odišla bez zaplattenia, s tým, že v konaní rozhodujúcimi dôkazmi boli svedecké výpovede, nakoľko záznam z kamerového systému pri prejednávani priestupku už nebol k dispozícii. Podľa názoru krajského súdu táto žalobkyňou namietaná skutočnosť však nemohla zbaviť žalobkyňu zodpovednosti za priestupok, ktorého spáchanie bolo súborom ostatných dôkazov dostatočne preukázané. Súčasne sa stotožnil so závermi správneho orgánu uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia. Konštatoval, že vykonanými dôkazmi bolo dostatočne žalobkyni preukázané konanie, ktorým spáchala priestupok proti majetku, čím úmyselne spôsobila škodu na cudzom majetku krádežou, presnejšie, že sa o takéto konanie pokúsila. Krajský súd dospel k záveru, že postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom a preto po prejednaní vecí žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobkyni pre neúspech v konaní nepriznal náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Rozsudok ako aj činnosť súdu prvého stupňa v prejednávanej veci považovala za nesprávny a nezákonný.

V dôvodoch odvolania namietala, že prvostupňový súd v danej veci dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu záveru. Vytýkala prvostupňovému súdu, že po preskúmaní vecí dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože v priebehu správneho ako aj preskúmacieho konania tvrdila, že sa priestupku nedopustila a nič z T. neodcudzila, resp. ani sa nepokúsila odcudziť, z ktorého dôvodu mal správny orgán ako aj polícia postupovať s náležitou starostlivosťou a nespoliehať sa výlučne na tvrdenia pracovníkov supermarketu T., ktoré hodnotila ako účelové. Namietala, že v čase, keď bola privolaná polícia, mohol byť zabezpečený kamerový záznam, ktorý by preukazoval, či predmetný tovar odcudzila, avšak ani polícia a ani správny orgán uvedený záznam nezabezpečili, čím zmarili spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci, potrebné na objasnenie priestupku, napriek tomu, že sa prezretia záznamu domáhala hneď po jej zaistení. Poukázala na to, že v čase, keď jej pracovníci z jej batohu odobrali tovar, v tomto sa nachádzal aj iný tovar (Deli tyčinka, banán, Rajo nápoj, sprej, krém), ktorý jej nikto neodobral a ani nespochybnil, že si ich doniesla do predajne a pochádzajú z iného nákupu. Tvrdila, že taktiež žiadala od pracovníkov polície, aby zabezpečili ako dôkaz sitko, na ktorom sa nachádzal štítok, ktorým chcela preukázať že tovar pochádza z inej predajne a to z C. J. a nie z T., čo sa však nestalo. Ďalej namietala, že správny orgán, keď jej pôvodne zaslal oznámenie, že

výsluch svedkov vykoná 8.8.2008 a keď sa na tento termín dostavila, jej správny orgán oznámil, že vypočul svedkov skôr dňa 4.8.2008, čím jej odňal možnosť klásť svedkom otázky a vyjadriť sa k ich tvrdeniam. Vytýkala súdu prvého stupňa, že s touto jej námietkou sa vôbec nevysporiadal.

Právny zástupca žalobkyne v odvolaní súčasne namietal, že prvostupňový súd nerozhodol o priznaní trov právneho zastúpenia, napriek tomu, že bol ustanovený žalobkyni ex offo.

Žalovaný na odvolanie žalobkyne sa vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa. Konštatoval, že odvolanie žalobkyne neobsahuje také skutočnosti, ktorými by sa prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí nezaoberal a súčasne, že zotrúva na svojom stanovisku uvedenom vo vyjadrení k predmetnej žalobe zo dňa 28.7.2008. Nesúhlasil s dôvodmi žalobkyne uvedenými v jej odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím Krajský úrad v Bratislave odbor všeobecnej vnútornej správy zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým správny orgán prvého stupňa uznal žalobkyňu podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. vinnou zo spáchania priestupku a uložil jej pokutu vo výške 500,--Sk, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci sú rozhodnutia a postup správnych orgánov, ktorými bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou o uznaní viny a uložení pokuty žalobkyni podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 zákona č. 372/1990 Zb. na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 50 ods. 1, 2 zákona č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 10.000,-Sk.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní – ďalej len „správny poriadok“).

Podľa § 58 ods. 1, 2, 3 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, uloží sa sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, uloží ochranné opatrenie, uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú správne orgány, ktoré sú príslušné prejednať zistené priestupky, ak priestupok a jeho páchatel'a zistili v rozsahu svojej pôsobnosti alebo ak im priestupok a jeho páchatel'a oznámil iný orgán (§ 56 ods. 1), ktorý nie je oprávnený prejednať podľa tohto alebo iného zákona.

Objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú tiež orgány Policajného zboru v rozsahu podľa odseku 4.

Podľa § 59 ods. 1, 2 zákona č. 372/1990 Zb. objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Správne orgány a orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú povinné v rozsahu svojej pôsobnosti prijímať oznámenia o priestupkoch a čo najskôr ich vybavovať.

Podľa § 60 ods. 1, 2, 3 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb, vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí, vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov, vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu, vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

O úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správnomu orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písmen a) a c).

Podľa § 67 ods. 1, 2 zákona č. 372/1990 Zb. priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).

Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.

Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 83 ods. 2, 3, 5 zákona č. 372/1990 Zb. návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní (§§ 53 a nasl. Správneho poriadku).

Na podanie návrhu podľa odseku 2 sú oprávnení účastníci konania (§ 72) v rozsahu, v akom sú oprávnení podať odvolanie (§ 81).

Pri preskúmaní rozhodnutia o priestupku súdom sa postupuje podľa osobitných predpisov (§§ 244 a nasl. O.s.p.).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v správnom konaní náležite v intenciách citovaných právnych noriem, v konaní postupovali v súčinnosti so žalobkyňou ako účastníkom konania, vo veci si zadovážili dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, zo skutkových zistení vyvodili správny právny záver a svoje rozhodnutia taktiež riadne odôvodnili, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že Obvodný úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy, rozhodnutím č. OVVS-Pr-1749/4-181-06-L.K./V31 zo dňa 17.8.2006 uznal vinnou Ing. A. N. - žalobkyňu, zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., ktorého skutkovú podstatu naplnila tým, že dňa 20.4.2006 v čase asi o 17,45 hod. v Bratislave, v Hypermarkete T.-L, L. ukradla 1 ks sitka a 1 balenie čajových sviečok, čím spôsobila Hypermarketu T. celkovú majetkovú škodu vo výške 132,90 Sk, pri odchode z predajne bola za pokladňou zadržaná pracovníkom ochrany, ukradnutý tovar jej bol odobratý a nepoškodený vrátený späť do predajne, a preto si Hypermarket T.-L neuplatnil voči Ing. A. N., žalobkyne, nárok na náhradu škody, týmto svojím konaním úmyselne spôsobila škodu na cudzom majetku krádežou; za spáchanie tohto priestupku jej podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch správny orgán uložil pokutu vo výške 500,--Sk a súčasne jej uložil povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500,--Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom tvrdila, že v žiadnom prípade nespôsobila škodu na cudzom majetku krádežou vecí. V odvolaní vyslovila osobné úvahy o pravde, úvahy o tom, či vôbec mala logicky dôvod kraďnúť, kto zo zúčastnených môže mať osôh zo vzniknutej situácie, komu sa zníži manko na predajni, komu vzniknú problémy, a kto rieši situáciu v čase práceneschopnosti, a kto v pracovnej dobe. Vyslovila názor, že prvostupňový správny orgán nedostatočne preveril vec a nesprávne vyhodnotil dôkazy. Namietala, že vydané rozhodnutie je nesprávnym, nepreukázateľným i mylným pochopením, či chybné zapísaným odôvodnením. Tvrdila, že sitko na čaj si zakúpila v predajni C.J. dňa 20.4.2006 a riadne ho zaplatila kartou VISA ELEKTRON. Predložila fotokópiu z účtu karty VISA ELEKTRON a vyznačila zakúpenie tovaru v predajni I., ktorý obsahuje aj 100ks sviečok po 56,--Sk a tieto 3x. Ďalej uviedla, že predložila prehlásenie svojich synov o určitých a aj dokázateľných skutočnostiach.

Krajský úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný odvolací orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodnutím č.p.: OVVS-1871/2006/CRS/AP4 zo dňa 21.12.2006 napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie Ing. A. N. – žalobkyne, zamietol.

Odvolací súd z administratívneho spisu ďalej zistil, že žalobkyňa pri podávaní vysvetlenia hneď po zadržení pracovníkmi Hypermarketu T.T. do spísaného záznamu príslušníkmi polície podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uviedla, že nič neodcudzila, nevie kvôli čomu bola zaistená a nespomína sa na nič, nakoľko podľa jej vyjadrenia „má dlhšie vedenie“ a rozpomína sa až po týždni, ďalej uviedla, že je liečená a nechcela uviesť na čo. Zo zápisnice z ústneho pojednávania vo veci správnych deliktov spísanej správnym orgánom prvého stupňa dňa 8.8.2006 odvolací súd zistil, že žalobkyňa bola riadne poučená o predmete výsluchu a svojich právach a povinnostiach. Potvrdila, že poučeniu porozumela. Súčasne bola žalobkyňa oboznámená s celým spisovým materiálom a so svedeckými výpoveďami M. R. a V. K. a so všetkými vykonanými úkonmi správneho orgánu. Do zápisnice k veci samej uviedla, že sitko na čaj kúpila dňa 20.4.2006 v predajni C. J., riadne ho zaplatila kartou VISA ELEKTRON, potom ho priniesla do Hypermarketu T.T., 1 balík čajových sviečok jej dňa 20.4.2006 darovala známa za právne rady, meno nechcela uviesť. Tvrdila, že tovar prinesený do Hypermarketu T.T. nenahlásila preto, lebo sa ponáhľala za synom, ktorý mal vysoké teploty, navyše bola práceneschopná. Záverom uviedla, že k veci nemá viac čo dodať. Zápisnicu po prečítaní na znak súhlasu podpísala.

Odvolací súd poukazuje na to, že v priestupkovom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie priestupku a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania,

ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, priestupok spáchal, pričom postačuje aj nedbanlivostné zavinenie a podmienky za ktorých k spáchaniu došlo a následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie priestupku.

Zákonodarca v právnej norme § 50 zákona č. 372/1990 Zb. ustanovuje zákonné podmienky spáchania priestupku proti majetku tak, že **priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi a súčasne možnosť uloženia pokuty do 10.000,--Sk. Zákonodarca v právnych normách § 2 ods. 1 a v § 3 zákona č. 372/1990 Zb. predpokladá, že priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v zákone č. 372/1990 Zb. alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin, pričom na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.**

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). (2) Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za právne irelevantné tvrdenia žalobkyne, že prvostupňový správny orgán nedostatočne preveril vec a nesprávne vyhodnotil dôkazy, že vydané rozhodnutie je nesprávnym, nepreukázateľným i mylným pochopením, či chybné zapísaným odôvodnením. Z administratívneho spisu vyplýva, že správny orgán prvého stupňa začal konanie o priestupku na základe správy o výsledku objasňovania predloženej Obvodným oddelením PZ Slovenskej republiky v Bratislava IV, ktoré vykonalo objasnenie skutku, ktorým sa žalobkyňa dopustila priestupku proti majetku, kladeného jej za vinu. Zo spisu OO PZ SR v Bratislave IV vyplýva, že príslušné oddelenie polície vykonalo objasnenie v súlade s §§ 58 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb., keď hneď po zadržaní žalobkyne pracovníkmi dotknutej predajne vykonalo výsluchy žalobkyne a pracovníkov predajne, o čom bol spísaný záznam o vysvetlení. Z podaného vysvetlenia žalobkyne nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorou by vysvetlila svoje konanie. Žalobkyňa až pri výsluchu na ústnom

pojednávaniu tvrdila, že predmetné veci v predajni neodcudzila, ale ich do predajne doniesla a nenahlásila ich z uvádzaných dôvodov. Svoje tvrdenie o zakúpení sitka v predajni C. J. však nepreukázala, preto pokiaľ ako sama tvrdila, ho platila kartou VISA ELEKRON, táto skutočnosť by bola zrejmá z výpisu uvedenej platobnej karty, avšak z predloženej fotokópie výpisu z karty nevyplýva, že by dňa 20.4.2006 uskutočnila platbu z tejto karty v predajni C. J.. Taktiež žalobkyňa nepreukázala tvrdenie, že sviečky jej darovala známa, keďže jej meno nechcela uviesť. Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva pravdivosť jej tvrdenia, že predmetné veci v Hypermarkete T.T. neodcudzila a priniesla si ich do uvedenej predajne. Pokiaľ tieto veci priniesla do predajne, bolo jej povinnosťou ich nahlásiť pracovníkom predajne, alebo inak hodnoverným spôsobom preukázať, že ich zakúpila inde, resp. že ich dostala, čo v danom prípade žalobkyňa nesplnila. Skutočnosť, že prinesenie vecí do predajne nenahlásila ju dostáva do dôkaznej núdze unesenia dôkazného bremena preukázania pravdivosti jej tvrdení.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na jej námietky, že nebol zabezpečený dôkaz záznamom z kamerového systému. Z administratívneho spisu vyplýva zdôvodnenie správnych orgánov, pre ktoré dôvody tento záznam nemohol byť zabezpečený a o opisu deja zisteného zo záznamu vypovedala pracovníčka predajne, ktorá ho dňa 20.4.2006 obsluhovala, pričom k jej výpovedi pri podávaní vysvetlenia ako aj k jej výpovedi ako svedkyne, žalobkyňa sa po oboznámení so spisom dňa 8.8.2006 nijako nevyjadrila a ani nepodala žiadne námietky. Rovnako sa žalobkyňa nijak nevyjadrila a nepodala žiadne námietky k svedeckým výpovediam ďalších svedkov vypočutých pri objasňovaní skutku v priebehu celého priestupkového konania.

Z právnej normy ustanovenej v § 83 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že na podanie návrhu podľa odseku 2 sú oprávnení účastníci konania (§ 72) v rozsahu, v akom sú oprávnení podať odvolanie (§ 81). Z odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa taktiež nevyplýva, že by namietala nezabezpečenie záznamu z kamerového systému, alebo že svedkovia boli vypočutí bez jej prítomnosti, čím jej bolo odňaté právo im klásť otázky, keď len vo všeobecnosti namietala nedostatočné objasnenie vecí, zotrúvajúc na svojom tvrdení, že z predajne nič neodcudzila. Napokon žalobkyňa uvedené námietky ani nevzniesla vo svojej žalobe. Pokiaľ ich teda uplatnila až v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, uplatnila ich po uplynutí zákonnej lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na svoje tvrdenia, že predmetný tovar v predajni Hypermarket T.T. neodcudzila a teda že sa nedopustila priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., keďže skutkové zistenia nasvedčujú tomu, že sa uvedeného priestupku kladeného jej za vinu dopustila.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zastáva zhodný záver ako súd prvého stupňa a ako aj správne orgány oboch stupňov, že v danom prípade bolo preukázané, že žalobkyňa sa dopustila skutku, kladeného jej za vinu, čím spáchala priestupok podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., a preto správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom, keď jej za uvedené porušenie právnej povinnosti uložili pokutu podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb..

Vychádzajúc zo zistených záverov vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu žalovaného a rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako

súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali a rozhodli v súlade so zákonom, a preto odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov namietaných žalobkyňou v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, rozhodol vo veci vecne a právne správne, z ktorých dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na námietku právneho zástupcu žalobkyne, že súd prvého stupňa nerozhodol o priznaní mu náhrady právneho zastúpenia, pretože rozhodnutie o priznaní právneho zastúpenia v takomto prípade môže prvostupňový súd rozhodnúť samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobkyni nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože bola v tomto konaní neúspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth